

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-11-13)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-11-13)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000031.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Spiellerup, 13de Novbr. 1811.

— Hvad jeg forleden skrev om Molbechs Ungdomsvandring, er Altsammen sandt om betydelige Partier af Bogen; men jeg kan ikke nægte, at der findes for meget Flaut blandet derimellem. Vi ville haabe, og jeg troer det sikkert, at den gode Dæmon altid meere vil overvinde den onde.

Jeg har just nu læst „Ingemanns Digte“ ud. De begynde med endeel Smaaeting, hvori der findes endeel Smukt; men ogsaa saa meget maadeligt Gods, saa megen allegorisk Forstands-Poesie, som endda ikke ret vil lykkes, at jeg frygtede, de gode Anlæg, der lode sig tilsyne, vare ledede paa en gal Vei, og at det ikke skulde være en Poet, men noget Andet, der skulde gøres af dem; saa at det, som det syntes, vakkre Menneske gjorde ilde i — som det lader — at fornægte alle Ting for Poesiens Skyld. Dog syntes jeg, han var saa sikker i sin Sag, saa han vel maatte viide, hvad han gjorde; thi hvad et Menneske, ret eenig med sig selv, dybt i sit Inderste vil, er ogsaa det, han skal. Og see, da indeholder den lille Bogss. 48sidste Halvdeel et østerlandsk Digt^{*)}, et raskt og klart udkastet, smukt og sindriigt Eventyr, — nogle Smaafeil fraregnet — levende, net og tildeels deiligt fortalt, og kun i enkelte Ord og Stropher bærende Præg af de 20 Aar, Forfatteren endnu kun skal tælle. Hvor riig, dyb og stærk denne poetiske Aare er, maae Tiiden aabenbare, men der er ogsaa Guld i den. Og jeg forsikrer Dig, at ingen Consistorial-Assessor kan føle en meere patriotisk Glæde, naar en Fabrik-Høne lægger et Industrie-Æg, end jeg, naar et dansk Menneske skriver en god Bog; og vilde vi Alle skrive ret mange gode Bøger, saa vilde jeg ikke blot lee ad Brummer, som vil have 86 Rdl. for tre maadelige tydske Octaver, men jeg vilde ogsaa kraftigen bestyrkes i min Troe, at Danmark ikke er bestemt til at gaee under i denne Tiids Piinagtighed, men at der allevegne, som paa Holmen, titter smaae Fugle Phoenixer frem af Asken. —

T. t.

J. P. M.

Tak for Dit sidste Brev; — man faaer ikke let nogen Dag udrettet, hvad man vil; det kan og gierne være nok, at man gjør, hvad man kan.